בעזהשי"ת

בְּשְׁבִילֵי הָאָרֶץ

וועכנטליכע גליון ארויסצוברענגן שבח ארץ ישראל

יְבָרֶכְךָ ה' מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָ‍ִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

"**וראה**" - ותהיה רואה בטובת ירושלים בעת בנינה.

"**יברכך ה'**" - כי יברכך ה' מציון, מקור שפע הברכות כולן.

(מצודת דוד, תהלים קכח ה)

גליון מס' 21

חג הסוכות

ט"ו תשרי תשפ"א

October 3, 2020

בשביל הלקט

מאמרים פון ספרים הקדושים וואס ברענגן ארויס די מעלות פון א"י

סוכת של הקב"ה

ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון (תהלים עו, ג). אמר רבי ברכיה מתחלת ברייתו של עולם עשה הקב"ה סוכה בירושלים כביכול שהיה מתפלל בתוכה ואומר יהי רצון מלפני שיהו בני עושין רצוני כדי שלא אחריב ביתי ומקדשי שנאמר ויהי בשלם סוכו ומעונתו.

(מדרש רבה תהלים ע"ו)

יו"ט שני של גלויות

בחוץ לארץ אינם יכולים לקבל ההארה ביום אחד של יום טוב כמו שמקבלים בארץ ישראל, אלא שצריך להיות יום שני וכו', כי כל יו"ט הוא המשכה והתגלות קדושה עליונה מלמעלה מהזמן לבחינת הזמן, כמאמר מקדש ישראל והזמנים. ולכן עושים אותם יו"ט על דרך את האור כי טוב וכו'. והנה בארץ ישראל שנאמר בה (דברים י"א י"א) ארץ אשר ה' אלוקיך דורש אותה תמיד יכולים לקבל ביום אחד אותו אור כי טוב.

(רמ"ק בספר אור הנערב)

במקום אשר יבחר

שבעת ימים תחוג לה' אלקיך במקום אשר יבחר (דברים טז, טו). היינו שיהי' כוונת עבודתכם אך על גלות השכינה שיהי' הקב"ה שב במהרה אל ביתו והיכלו ויהי' מנוחתו כבוד במקום אשר יבחר... שיהי' הישועה במהרה לה' אלקיך במקום אשר יבחר לשוב לביתו, וזהו כמ"ש דוד המלך ע"ה (תהלים קד, לד-לה) אנכי אשמח בה' יתמו חטאים בארץ, לעתיד שיהי' השי"ת ב"ה במקום אשר יבחר.

(תפארת שלמה, סוכות)

משפיע לכל העולם

ואחר היות ארץ ישראל שותה בהשגחה מאתו בלי אמצעות שליח ממזלות השמים, אם כן באמת הגשמים שיורדים שם הם העיקר גשמי רצון

המשך בדף ב'

הגליון של שבוע זו נתנדב ע"י ידידינו

הרה"ח **הרוצה בעילום שמו** הי"ו

לפרנסה בריווח, להצלחה וישוב טוב בארה"ק

יברכך ה' מציון, וראה בטוב ירושלים, וראה בנים לבניך

ביה"ח, בעיה"ק צפת

אם הבנים שמחה

הגאון רבי ישכר שלמה טייכטהאל זצ"ל הי"ד

ראב"ד פישטיאן-סלאוואקיי ובע"מ שו"ת משנה שכיר

מתורגם באידיש - מיר פרובירן זיך צו האלטן ווי נענטער צום לשון המחבר

פרק שני

הפדות והגאולה

א. אין מלכים שטייט[1], "כִּי רָאָה ה' אֶת עֳנִי יִשְׂרָאֵל - ווייל דער אייבישטער האט געזעהן דאס אידישע ליידן, מֹרֶה מְאֹד - ערגערט זיך זייער, וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב - עס בלייבט קיינער נישט איבער, וְאֵין עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל - עס איז נישטא ווער עס זאל העלפן די אידן, וְלֹא דִבֶּר ה' לִמְחוֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל - אבער דער אייבישטער האט נישט געזאגט צו פארמעקן די נאמען פון די אידן, מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם - פון אונטערן הימל, וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיַד יָרָבְעָם בֶּן יוֹאָשׁ - נאר ער האט זיי געהאלפן דורך ירבעם בן יואש". די מדרש[2] פרעגט אויף דעם פסוק, "וואס איז די גוטסקייט פון ירבעם דא, אז דורך אים זענען אידן געהאלפן געווארן, ער איז דאך געווען אן עובד עבודה זרה, נאר די סיבה איז, ווייל ער האט נישט מקבל געווען לשון הרע אויף דעם נביא עמוס. אין יענעם צייט איז געווען א דור פון עובדי ע"ז, און דער ראש פונעם דור איז אויך געווען אן עובד ע"ז, פונדעסטוועגן דאך, דאס לאנד וואס איך האב צוגעזאגט פאר אברהם יצחק און יעקב אז איך וועל עס געבן פאר זייערע קינדער, גיב דאס איבער אין זיינע הענט, דער וואס האט נישט מקבל געווען לשון הרע. זאגן חז"ל, אז דאס וואס מען האט נישט איבערגעגעבן פאר יהושע בן נון און פאר דוד מלך ישראל, האט מען אים אים יא געגעבן, שנאמר[3], "הוּא הֵשִׁיב אֶת גְּבוּל יִשְׂרָאֵל - ער האט אראפגעשטעלט דעם גרעניץ פון ארץ ישראל", עכ"ל המדרש. זעהן מיר אז ווען דער רצון ה' איז צו העלפען די אידן ווען זיי זענען אין א שטארקע ענגשאפט, העלפט ער זיי אפילו דורך דעם גרעסטן רשע, ווי א עובד ע"ז, נאר אויב מען טרעפט אין אים א מדה פון אהבה און אחדות, וואס דער יסוד פון דעם איז נישט מקבל צו זיין לשון הרע. און דאס וואס מען האט נישט איבערגעגעבן פאר די גרעסטע צדיקים ווי יהושע בן נון און דוד המלך, האט מען איבער געגעבן דעם ירבעם, אפילו ער איז נישט געווען ריין פון זינד אדער ווערט, זיין דור איז אויך נישט געווען ריין און ווערט צו מקבל זיין די ישועה. ווי מיר זעהן אין מדרש הנ"ל.

מיר זעהט אויס אז דער טעם דערפון איז ווי עס שטייט אין די ספורנו[4] אויפן פסוק,[5] "פְּרֵה וּרְבֵה - זאלסט דיך פרוכטבארן און פארמערן", "זאלסט דיך נישט זארגן אז דיינע קינדער וועלן ווערן פארלענדט דורך די גוים, אפילו ווען די קינדער וועלן זיך נישט פירען ווי עס דארף צו זיין, וויבאלד איך בין א ג-ט וואס דארף נישט קיין אנגעגרייטע סבות, איך וועל טוהן דאס וואס איך האב צוגעזאגט אפילו אן א סיבה". עכ"ל. דאס מיינט אז דער אייבישטער דארף נישט צוקומען צו קיין סיבה, ער וועט נאכאלס טוהן וואס ער דארף, אפילו עס איז נישטא קיין שום סיבה מצד דעם התנהגות פון עם ישראל. איך האב געזעהן אינעם ספר[6] "משפטי יעקב" (ער האט געהאנדעלט מיט מעהל, א תלמיד פון הגאון מרן יצחק אלחנן זצ"ל. זוממער תרצ"ז ווען איך בין געווען אין קובנה האב איך באקומען פון אים דעם וואונדערליכן ספר, ער איז א גאון עולם וואס איז א נהנה מיגיע כפו, וואס מען זעהט נישט צופיהל אין די לענדער, זאל דער זכות פון זיין תורה אויף אים מגין זיין אין די שווערע זמנים), שרייבט ער אין די הקדמה, אויף די ווערטער פונעם נביא[7], "כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ - ווייל די גרויסע בערג קענען זיך רוקען, וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶנָה - און די בערגלעך קענען זיך צופאלען, וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא יָמוּשׁ - אבער מיין גענאד פון דיר וועל איך נישט אפטוהן", וויבאלד די חסד ה' ווענדט זיך נישט אפ אין קיין שום סיבה וואס אן דעם סיבה וועט דער אייבישטער נישט העלפן, אזוי ווי בערג וואס זענען אנגעוואנדען אין דעם ערדליכן אפגרונד, וואס אויב וועט דער ערד געבן א ציטער קענען די בערג איינפאלען, ווי מיר זעהן אין די מציאות נאך אן ערד-ציטערניש, ווייל דאס עקזיסטענץ פון די בערג ווענדן זיך אין א סיבה פון טבע, וואס אויב דער סיבה גיט זיך א שאקל, צופאלן זיי, אבער די חסד ה' צו אידן איז אזא זאך וואס ווענדט זיך נישט אין קיין שום אנדערע סיבה, וועגן דעם איז עס לֹא יָמוּשׁ אויף קיינמאהל, דאס האט געמיינט דער פסוק פון כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ וכו'. עכ"ד. דאס שטימט גוט מיט דברי ספורנו הנ"ל.

אזוי אויך שרייבט דער מהר"ל אין זיין ספר[8] "נצח ישראל", "אז די אלע הבטחות וואס דער אייבישטער האט אונז צוגעזאגט דורך די נביאים זענען נישט געוואנדן און נישט געבינדען אין קיין שום תנאי אדער ענין, און אפילו מיר טוען ח"ו נישט זיין רצון, וועט ער זיי טוהן פאר אונז", ער איז דארט מער מאריך אין דעם. ווי דער רמב"ם שרייבט אין דעם אגרת תימן, דער אייבישטער האט אונז מבשר געווען, און אונז געשטארקט מיט דעם אז ער פארמיידט זיך צו פארמאוס'ן פון אונז בכלליות, אפילו מיר וועלן אים דערצערענען און עובר זיין אויף זיינע מצוות, ווייל אזוי שטייט אין ירמיה[9], "כֹּה אָמַר ה' - אזוי זאגט דער אייבישטער, אִם יִמַּדּוּ שָׁמַיִם מִלְמַעְלָה - אויב די הימלען פון אויבן קענען ווערן געמאסטען, וְיֵחָקְרוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ לְמָטָּה - און די טיפענישן פון די ערד פון אונטען קען ווערן געפארשט, גַּם אֲנִי אֶמְאַס בְּכָל זֶרַע יִשְׂרָאֵל - אזוי אויך וועל איך מיך פארמאוס'ן פון די אידישע קינדער, עַל כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ - אויף אלעם וואס זיי האבן געטוהן, נְאֻם ה' - זאגט דער אייבישטער", עכ"ל הק'. דער נועם אלימלך[10] שרייבט אויך אזוי ווי די רמב"ם, "בכללות זענען די אידן צדיקים, ווי דער פסוק זאגט[11] "וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים - דיין פאלק, זענען אלע צדיקים", אויב אזוי אפילו עס זענען דא איינצעלנע וואס זינדיגען אמאהל, אבער דאך בכללות זענען אלע בקדושה, עס איז נישטא קיין שטן, אדער פגע רע ביי זיי חלילה, זייער געשטאלט איז שטענדיג ארייגעקריצט אויבן ביים רבוש"ע", עכ"ל. זעהט אויס אז דאס וואס דער נביא גלייכנט צו כלל ישראל צו דאס מעסטן פון די הימלען, איז מרומז אין די ווערטער פון רבינו "נועם אלימלך", וואס שרייבט אז בכללות זענען אידן גאנץ אן קיין שום פגם. וועגן דעם זאגט דער נביא אז פונקט אזוי ווי מען קען נישט מעסטן די הימלען פון אויבן, אזוי אויך קען מען נישט מעסטן דאס שאץ פון עם ישראל וואס זענען ארייגעקריצט אינעם כסא הכבוד פון אויבן, אזוי אויך קען מען זיי נישט נאכפארשן פון אונטען, ווייל זיי זענען די מוסדי הארץ דא אונטען, אפילו בשעת ח"ו זיי טוהן נישט דעם רצון ה'. וויבאלד עס איז אזוי, קענען מיר זיכער זיין אז השי"ת וועט פארווירקליכן זיינע

המשך בדף ב'

---

1 מלכים ב יד, כו

2 ילקו"ש ח"ב רמז רל"ב

3 מלכים ב יד, כה

4 פר' וישלח

5 בראשית לה, יא

6 רבי אריה לייב קעסטין זצ"ל מקובנה

7 ישעיהו נד, י

8 פרק יא

9 ירמיה לא, לו

10 פר' דברים

11 ישעיהו ס, כא

יוצא לאור ע"י מכון: **לֵבִּי בְּמִזְרָח**, ירושלים עיה"ק

הגהות און קאמענטארן, אדער צו ספאנסערן א וואך: שיקט אריין צו blebo87@gmail.com

בשבילי הארץ

וועכנטליכע גליון ארויסצובערענגן שבח ארץ ישראל

בשבילי הלקט - המשך מדף א'

וברכה להרבות פירות. גם ארץ ישראל שותה תחלה על צד הזו כי היא מקבלת מן הברכה עליונה ולכל העולם מן השפע הנשפע מן הברכה ההוא שהם שלוחים להנהיג העולם להשקותו.

(הרשב"א חידושי אגדות - תענית י' ע"א)

ישוב ארץ ישראל

תדע לך שאתה כל רגע תקיים מצוה בארץ ישראל כמו מי שיושב בסוכה.

(הגאון רבי אפרים פישל הערשקאוויטש זצ"ל, אב"ד האליין ודומ"ץ צאנז קלויזנבורג לנכדו שעלה להשתקע בא"י)

חצות בארץ ישראל

אין ספק שאין כל חצות לכל מדינות דא"כ כל מעת לעת זימנא הוא למעלה שיהיה עת רצון וברור ופשוט שרגע אחד מן כ"ד שעות הוא לבדו עת רצון למעלה.

וע"כ דחצות שהוא בארץ ישראל הוא רצון למעלה כי למעלה הכל נדון לפי ארץ ישראל, היא הארץ אשר תמיד השגחת ה' בה ועץ חיים למעלה וזה השער לה' להשפיע בו כלל האמצעי והכל נדון לפי ארץ ישראל וכל התורה ומצות הכל בארץ ישראל הם עיקר ושם ה' יקרא על ארץ ישראל.

(רבי יהונתן אייבשיץ, יערות דבש ט"ו)

ארץ ישראל הגשמי

כוונתי כפשוטו: ארץ ישראל הזאת, עם אלו הבתים. היינו שכל כוונתי כפשוטו, שצריך כל איש ישראל לבוא לארץ ישראל הגשמי הזה, שמיושב באלו הבתים והחצרות העומדים שם, בצפת וטבריה ושארי מקומות ארץ ישראל.

(ימי מוהרנ"ת ח"ב, ב)

מצוה בכל רגע

בילקוט ישעיה (רמז תע"ו) ציון הר קדשי כשם שחייבין עליה (פי' לדור בה) והיא בנויה, כך חייבין על מחיצתה והיא חריבה. והרמב"ן (מצוה ד') מונה במנין המצות ישיבת ארץ ישראל בזמן הזה מצות עשה מן התורה, ולכן ראוי לכל היושב בארץ ישראל לכוין בכל עת שהוא מקיים מצות עשה זו, ואפילו מאה פעמים ביום ובשמחה.

(בגדי ישע פרק א' זמרת הארץ אות ט"ו)

ארץ ישראל בתנאי

שלשה דברים נתנו על תנאי, ארץ ישראל, בית המקדש ומלכות בית דוד. ארץ ישראל מנין שנאמר (דברים יא) השמרו לכם פן יפתה לבבכם וגו' וחרה אף ה' בכם, בית המקדש מנין שנאמר (מל"א ט) ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך וגו' והבית הזה יהי' עליון, ואם לאו (שם) כל עובר עליו ישום ושרק, מלכות בית דוד מנין שנאמר (תהלים קלב) אם ישמרו בניך בריתי וגו' ואם לאו (שם) ופקדתי בשבט פשעם.

(ילקוט מלכים ט)

טובה הארץ מאד מאד (במדבר יד, ז)

אם הבנים שמחה - המשך מדף א'

רייד וואס ער האט אונז צוגעזאגט אין די תורה, נביאים און כתובים, אז ער וועט אונז אויסלייזן פון דעם ביטערן און לעצטן גלות, אזוי ווי מיר זאגן ראש השנה ביי קידוש און ביים דאווענען, "ודברך אמת וקיים לעד", דער בית יוסף שרייבט[12] אויף דעם, אז די ווערטער גייען ארויף אויף די גאולה אז דער אייבישטער וועט פארווירקליכן זיינע רייד אונז אויסצולייזן בקרוב בב"א.

ב. דאס אופן פון גאולה, וויאזוי דאס וועט זיין, צו דורך אפענע נסים אדער א נס וואס איז באהאלטן אין טבע, דאס ווענדט זיך אין אונזערע מעשים און אונזערע הנהגות, אויב וועלן מיר זיך פירן בדרך התורה, מיר וועלן מקיים זיין די מצוות וואס שטייט אין די תורה הק', וועלן מיר זוכה זיין צו די גאולה בריש גלוי, מיט א נס נגלה ומפורסם העכער די טבע, אבער אויב ח"ו וועלן מיר זיין אין די בחינה פון אין עושין רצונו של מקום, מיר טוהן נישט וואס דער אייבישטער וויל, דאן וועט די גאולה זיין דורך א נס וואס איז באהאלטן אין די טבע, עס וועט ווערן געמאכט מיט א השתלשלות פון די טבע. ווי מיר זעהן אין די גמרא[13], "אמר רבי אלכסנדרי, רבי יהושע בן לוי האט געפרעגט, עס שטייט אין פסוק[14], "וַאֲרוּ עִם עֲנָנֵי שְׁמַיָּא כְּבַר אֱנָשׁ אָתֵה - און אט מיט וואלקענעס פון הימל, און א מענטש קומט צו גיין", און עס שטייט[15] "עָנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר - אן ארעמאן וואס רייט אויף אן אייזל"? זענען די אידן זוכה, וועט זיין עִם עֲנָנֵי שְׁמַיָּא, מיט די וואלקענעס, וועט מען נישט זוכה זיין, וועט זיין עָנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר". עכ"ל הגמרא. דאס מיינט אז אויב וועלן מיר זוכה זיין, וועט דאס זיין א נס מפורסם, אויב נישט, וועט עס זיין מיט טבע, דאס מיינט עָנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר, חמור מיינט חמריות פון די טבע, אין א בחינה פון עניות, ארעמקייט אן גדלות, ווי עס שטייט אין אור החיים הק'[16], אויך שרייבט ער אזוי אין פר' בלק[17], אז דאס וואס עס שטייט אין זוה"ק אז די גאולה וועט זיין מיט א נס מפורסם, דאס איז דוקא אויב מען וועט זיין אין א בחינה פון 'זכו', אויב וועט מען אבער נישט זיין אין די מצב פון 'זכו', וועט די גאולה קומען בדרך הטבע (איך האב נישט יעצט דעם ספר פאר מיר צו קענען פונקטליך נאכשרייבן לשונו הק'). אין די הגדה "מראה יחזקאל", האב איך געזעהן דער זוהן פון הגאון בעל שו"ת[18] "שערי צדק", ווי ער שרייבט, "ביי די גאולה העתידה, איז דער עיקר אז עס זאל זיין דורך אפענע נסים, ווי עס שטייט אין פסוק[19] "כִּימֵי צֵאתְךָ" וכו'. אבער עס זענען דא וואס זאגן אז עס וועט זיין דורך א נאטירליכע פיהרונג (עיי"ש ווי ער ברענגט דאס אראפ פון פריערדיגע[20]). קען מען זאגן, אז עס ווענדט זיך צו מען איז זוכה אדער נישט. און דאס וואס קומט בדרך הטבע, קומט נישט אויף איינמאהל, נאר צוביסלעך פון צייט צו צייט, עס טוישט זיך פון איין אויסזעהן צו א צווייטע אויסזעהן. למשל, פלאנצונגען פון פירות אין א בוים, דארף האבן צייט און טוישונגען ביז עס ווערט א פרי. אבער ביי די שטעקן פון אהרן הכהן איז אלעס געווען אין איין רגע, אין די בחינה פון 'זכו - אחישנה'[21], דורך נסים גלויים וואס קומט שנעל, אבער אויב איז מען נישט זוכה, וועט אויך זיין די גאולה, אבער בדרך הטבע, און פאר דעם דארף מען צייט פאר די אלע טוישונגען, דאס מיינט 'לא זכו - בעתה', מען דארף צוקומען צו די השתלשלות פון די טבע". עכ"ד.

ממילא, לויט דעם קען מען פארשטיין וואס חז"ל זאגן אין מדרש שוחר טוב[22], "איין פסוק זאגט[23] "מִגְדּוֹל", און איין פסוק זאגט[24] "מַגְדִּיל", אמר רבי יודן, ווייל די גאולה פון דעם פאלק קומט נישט אן אויף איינמאהל, נאר צוביסלעך, און וואס מיינט 'מַגְדִּיל', אז עס פארגרעסערט זיך מער און מער פאר עם ישראל, ווייל זיי געפונען זיך יעצט אין גרויסע צרות, און אויב וועט די גאולה פאסירן אויף איינמאהל, וועלן זיי נישט קענען דערהאלטן די גרויסע ישועה וואס וועט קומען צוזאמען מיט געפעהרליכע צרות, וועגן דעם קומט עס צוביסלעך, און שטערקערט זיך מער און מער, וועגן דעם איז די גאולה צוגעגליכנט צו די שחר, ווייל עס איז נישטא קיין גרעסערע טינקעלקייט ווי די שעה פאר עס ווערט צופרי', אויב וועט דער זון אויפשיינען אויף איינמאהל, וועלן די באשעפענישן פארברענט ווערן, דערפאר קומט קודם אויף דער עמוד השחר און שיינט אויף, דערנאך קומט צו גיין די זון און באלייכט די וועלט און עס שאדט נישט פאר קיינעם, ווי דער פסוק זאגט[25], "וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם". עכ"ד. די מדרש רעדט פון די גאולה אז עס וועט זיין בדרך הטבע, דארף עס זיין צוביסלעך אז עס זאל נישט שאטען, אזוי ווי דאס אויפשיינען פון די זון, און אין די צייט וואס מיר זענען נישט זוכה, מוז זיין חבלי משיח מיט גרויסע צרות, וואס דאס קען נישט אלעס זיין אויף איינמאהל נאר צוביסלעך, ווי מיר האבן געזעהן אינעם אוה"ח הק' הנ"ל, ווי אויך אין רש"י[26], וזה אמת וברור.

---

[12] או"ח סי' תקפ"ב

[13] סנהדרין צח, ע"ב

[14] דניאל ז, יג

[15] זכריה ט, ט

[16] ויקרא כה, כז, עי' גם בראשית מט, יא

[17] במדבר כד, כז

[18] רבי מנחם מענדל פאנעט זצ"ל

[19] מיכה ז, טו

[20] יעב"ץ בספרו אור החיים, ורבנו סעדיה גאון

[21] סנהדרין צח, ע"א

[22] פרק יח

[23] שמואל ב כב, נא

[24] תהלים יח, נא

[25] סנהדרין צז, ע"ב

לארכה ולרחבה

באשריבן שטעט, דערפלעך, היסטארישע פלעצער, און מקומות הקדושים אין ארץ ישראל

קרית ברסלב

צפת

די קהילה 'נחל נובע מקור חכמה' איז געגרונדערט געווארן אין יאר תשכ"ז דורך הצדיק הרב גדלי' אהרן קעניג זצ"ל א תלמיד פון הצדיק ר' אברהם שטערנהארץ זצ"ל. ער האט אויפגעטוהן געוואלדיגע זאכן כדי צו אויפוועקן די תורה'דיגע לעבן אין צפת און אין די גליל בערג.

די ארטיגע מוסדות התורה זענען נתייסד געווארן דורך זיין זוהן הרה"צ ר' אלעזר מרדכי קעניג זצ"ל און געפירט געווארן ביז זיין פטירה בשנת תשע"ט, עס ווערט יעצט געפירט בנשיאות פון זיין ברודער הרה"ג ר' נתן אפרים קעניג שליט"א. די קהילה ציילט בערך פיער הונדערט משפחות בליעה"ר, די צענטער פון די קהילה איז אין קרית ברסלב נאנט צום בית החיים אין צפת. די קריה האט מען אנגעהויבן צו בויען אין תשל"א און אין תשל"ב האבן די ערשטע פינף און זעכציג משפחות זיך דארט אריינגעצויגן.

די קריה האט א הערליכע גרויסע בית הכנסת וואס איז פארטיג געווארן אין יאר תשס"ג און שטייט אונטער דעם אלטען בית הכנסת האר"י. פון דעם ביהמ"ד איז דא א שיינעם נוף צו די בערג פון מירון.

ווי אויך פארמאגט די קריה מקוואות, כוללים, ישיבות, היכל הספרים, א גרויסע תלמוד תורה "מגן אבות", און מיידל-שולע "דרך יהודית", חתונה זאלען, און נאך. ווי אויך באקומען טויזענטער יערליכע אידישע באזוכער און טוריסטען הדרכות און צומאהל זייער ערשטע באגעגעניש מיט א ווארימע תורה וועג פון לעבן.

די הייליגע שטאט צפת האט נאך זוכה געווען צום באזוך פון רבי נחמן מברסלב זצוק"ל, און דערנאך זיין תלמיד רבי נתן זצ"ל, און שפעטער פיל חסידי ברסלב האבן באוואוינט די שטאט, ווי רבי נתן ב"ר נחמן, רבי ישראל קרדונר, רבי סנדר מטירוביץ, רבי שמואל הורביץ, רבי ישראל דוב אודעסער זכר צדיקים לברכה, און נאך.

קרית ברסלב אין צפת

בית הכנסת הגדול דחסידי ברסלב